

Ririro

Waarom de nijlpaard in het water leeft

Vele jaren geleden behoorde het nijlpaard Isantim tot de grootste dieren van het land. Alleen de olifant was nog groter. Het nijlpaard had zeven nijlpaard-vrouwen van wie hij veel hield. Soms gaf hij een groot feest voor alle dieren maar het merkwaardige was dat niemand, behalve zijn vrouwen, zijn naam kende.

Op zo'n feest, toen de dieren net wilden gaan zitten, zei het nijlpaard: "Jullie zitten hier aan mijn tafel om te eten maar niemand van jullie kent mijn naam. Als niemand mijn naam kent, zullen jullie allemaal vertrekken zonder avondeten."

Niemand kon zijn naam raden dus moest iedereen vertrekken en al het heerlijke eten achterlaten. Maar voordat ze vertrokken, stond de schildpad op en vroeg wat het nijlpaard zou doen als hij hem zijn naam zou vertellen op het volgende feest. Het antwoord van het nijlpaard was dat hij zich zo zou schamen dat hij en zijn familie het land zouden verlaten en voor altijd in het water zouden gaan wonen.

Nu was het de gewoonte van het nijlpaard om elke ochtend en elke avond, samen met zijn zeven vrouwen, naar de rivier te gaan om zich daar te wassen en om daar te drinken. De schildpad was op de hoogte van deze gewoonte. Op een dag, toen het nijlpaard en zijn vrouwen naar de rivier gingen om te baden, maakte de schildpad een klein gat in het midden van het pad. Toen de nijlpaarden terugkwamen, bleven twee vrouwen een eindje achter. De schildpad begroef zich half in het gat waardoor het grootste deel van zijn schild zichtbaar bleef. Toen de nijlpaard-vrouwen langskwamen, bezeerde de eerste vrouw haar voet aan het schild van de schildpad en riep: "Oh Isantim ik heb mijn voet bezeerd." De schildpad hoorde dit en ging opgewekt naar huis.

Toen het volgende feest door het nijlpaard werd gegeven, zei hij weer dat iemand zijn naam moest kennen anders zou niemand iets te eten krijgen. De schildpad stond op en zei: "Beloof je me dat je mij niet zult doden als ik je je naam vertel?" Het nijlpaard beloofde het. Toen schreeuwde schildpad zo hard als hij kon: "Jouw naam is Isantim." Alle mensen juichten en gingen aan tafel zitten.

Toen het feest voorbij was, hield het nijlpaard zich aan zijn belofte en ging, met zijn zeven vrouwen, naar de rivier. En vanaf die dag hebben de nijlpaarden altijd in het water geleefd. Hoewel ze 's nachts aan land komen om te eten, zul je overdag nooit een nijlpaard op het land vinden.